

Premi nacional

Joan Vinyoli, el poeta que diu sí a Catalunya

Joan Vinyoli ha dit no al Premi de Poesia dels "Premios Nacionales de Literatura" que periòdicament atorga el "Ministerio de Información y Turismo".

"La meva nació és Catalunya i com a català no puc acceptar un guardó en el qual no tinc res a veure". Així de clar i sense ambigüitats parlava Joan Vinyoli no acceptant el mig milió de pessetes que li corresponia. "Les meves raons han estat exclusivament polítiques. No puc aportar més confusió al confusionisme que està ja de per si present a Catalunya".

Fent-li costat, llegim un dels seus poemes:

"Ets una tarda fosca amb crits vermells
al fons d'un bosc d'alzines negres.
Jo vaig cap al crepuscle
tentinejant,
carregat amb un gran feix de llenya
molt seca.
Vols ajudar-me a suportar aquest pes,
a encendre un petit foc
per escalfar-hi
les mans tan buides de tots dos?"

"Tarda fosca" (Ara que és tard, 1974). ● J.R.C.

JOAN VINYOLI:

NO AL PREMIO NACIONAL DE POESIA

de nuestra Redacción

«La meva nació és Catalunya i com a català no puc acceptar un guardó amb el que no hi tinc res a veure». Con estas palabras, el poeta Joan Vinyoli nos ha argumentado su negativa a aceptar las 500.000 pesetas que le correspondían como ganador del premio de poesía de los Premios Nacionales de Literatura, que periódicamente concede el Ministerio de Información y Turismo.

«Mis razones han sido exclusivamente políticas. No puede aportarse más confusión al confusionismo que está ya de por sí presente en Catalunya». Joan Vinyoli no ha escamoteado los términos a la hora de contestar a las preguntas de CATALUNYA-express. «Mi nación es Catalunya», nos ha repetido varias veces.

La Academia de les Lletres de Catalunya es la que se había encargado de proponer su nombre.